

השבי"ץ פולץ בשיגור גנאלוג פולד באינטרנט, אופיץ באגר ישיבה קדיש משלה, באגר "ישיבה" אפייסבוק.

שבי"ץ

לומדים תורה ובכף

שבת בצהריים
כי תבוא | 377
אחרי שתגמרו,
תוכלו בבקשה להעביר
את השב"ץ
לזה שלידכם או לגניזה?
תודה.

פתוח! אפשר לה... לא בטבילי/ חיים

נרשמתי לקורס של ארבעה סרטונים באינטרנט. שלושה שיעורים היו באתר באינטרנט, והרביעי היה אמור להיות בשידור חי (זה נקרא וובינר) ביום ראשון ב-21:00. לאחר מכן, הקורס כולו (שבאופן חד פעמי ניתן בחינם), היה אמור להימחק מהאינטרנט. במוצ"ש ראיתי שאני לא מגיע לשבת ולראות את שלושת הסרטונים הראשונים, אז ישבתי והפעלתי אותם על המחשב ושמתי נגן mp3 שיקליט לי את הקורסים. אחרי שעה וחצי של הקלטה, נותר לי רק הקורס האחרון לשמוע למחרת. אחר כך אשלים מההקלטה. למחרת היתה חתונה של חבר. ב-21:00 היתה בדיוק המנה הראשונה. הייתי שבע, אז ישבתי בחוץ עם המחשב וניסיתי לפתוח את הקורס. "לא ניתן לגשת לאתר הזה", "אין חיבור לאינטרנט". והיה אינטרנט. חמישה פסים. אחרי שמונה ניסיונות הבנתי שאין שידור חי, ונכנסתי. מאוחר יותר, בבית, ניסיתי לשמוע את ההקלטה. עשרים שניות הקלטה, והשתרר שקט. לא הקליט. שעה וחצי דממה. הגעתי למסקנה שכנראה הקורס הזה לא בטבילי. יש הרבה דברים טובים בעולם, אבל לא את כולם אני צריך לקבל.

תארו לעצמכם ש:בחג אתם רוצים לבשל בשב"ץ. אז מה עושים? בניגוד לשבת, ביום טוב רק "מלאכת עבודה" אסורה. מלאכה שאדם רגיל לעשות בביתו דבר יום ביומו לצורך הכנת האוכל ("מלאכת אוכל נפש"), מותרת. אמנם יש מלאכות הנעשות לצורך הכנת אוכל שנחשבות כ"מלאכת עבודה", כי רגילים לעשותן ע"י פועלים ולצורך ימים רבים. ונפרט: שבע מלאכות הותרו לגמרי: לישה, אפיה/בישול, שחיטה, הפשטת עור, הוצאה מרשות לרשות, הבערת אש, כיבוי (לצורך הכנת אוכל בלבד, ולא ניתן להרחיב במסגרת זו). חכמים אסרו להצית אש חדשה, ומותר להעביר מאש קיימת. קצירה (וקטיפה מהעץ), דישה (וסחיטה), זריית הפסולת ברוח, צידת בעלי חיים - אסורות. אין לטחון קמח, אך מותר לכתוש תבלין במכתשת ביתית לצורך מאכלי היום. בשבת, מותר לברור רק אוכל מתוך פסולת, ביד (ולא באמצעות כלי), ולצורך אכילה סמוכה. ביום טוב, אין לברור אבנים מהחייטים בשדה ובמפעל, אך מותר לברור לצורך מאכלי היום, אפילו פסולת מתוך אוכל (כשכך יותר נוח), בכלי, ולצורך אכילה שתהיה לאחר זמן.

לשמור ולעשות

אדא ומריה אבאפ -
מזא טאב חנק אפאדג יסכה פאדיה!
יפי רצון שפנסיה פקטנפ נכאחאגה פלדאפ
גלדא אפוא חלפדג פי בשמחה וטאב אב מואב כא.
ושגחיו באגר אכא אישון טאב באיאל...

חיוניו של שבי"ץ

רד, עלה, עלה ווד

הסבאגא חץ לזא, ואפאלולג פלנינה נראגה אי יאג. מיהרגי אפאס אג פנדנדג. אא חלפג דקג ואן פלשטולזים שקק חייס. בדממה. אונחא באמזפץ טלונג מלזויס. אחרי חצי שלג, קראג לזא: "טאב, באוא, פואכיס". פאכנו משג אבוג כנסג ספרדי חגיג. חזרג פנליס שלא אא פיגפ בנויה אקבוצה כמאון, אבא פיא גמאודדג יפג. מחוסר מקאס, כמפ אלכנכזיא גמאדבא אלסב חץ המדרגלג כדי לג אספרדיאג אלסב בפניס. אפן זג יאג חלוג. אחרי גפילג שחריג פגכנסו כאלון פגן פלשטולזים אלוקו ואחמניה נפייג צריכיס אראל איזא ריזג מוסאויג פוגל שמו כדי אפאס אג פנדנדג...

כטלון אכאל, לזא אמרה: "יאוני שפיה כזף, שגריס אג פיד". אא מלץ ידייס חם אחמניוג פורמו. "מיג פלפם פאחאונג שליחקג ככג? ואל בהייביסירי". שקט.

"בגאכי יש יזדג קטנפ", אמרה לזא, "יזדג קטנפ, שאני מרגישה שקצת נלכחה ונדחקה הפידג. רציגי אלוב אויפ, אפליס אפ אג מקומה. זג אלזי אא שיא גמלוגה פלזיונפ, אבא באאלו זגה פחאטיג שלפזיג פמאן חלשוג איגה סאחנה. זג אא כזג נליס, זג כאזא ארדג רמפ, וימפ יזידוי, אבא כטלון חלשוג אג זג יחד איגר, אף אחרג אא אמאג..."

לשבי"ץ שלום, צדיקה.

"פזלזנו! אחנה סופיג!" השינה שלזי נחרדה מזחלקא פשמחה פמפואפ בשמחה אאיד נמשוג מה, אלזי שלא פציאחא אפירדג ממש נפוגל אפרוס אג השינה של אלפ שכן פציאחא... נפרס אי פחאוס. נראג אי חממי משלה חץ סאם כזג שאני מטפסר בו, ומסביב חבולג מסבאלא חץ אצחלקא "אחנה סופיג" אא משלה כזג.

הסבאגא מסביב. "אפ?" שאליג בישלונגי מדאבג. איזג ידולזיס ואיזג ביטי? אא שלר שכס, אא פמוני בני אדס, אא אלולג בגר פאזיג ואל קבוצה אחרג.

חשך. שקט. "טאב, חרג טאב אכאל, פזלזנו, נא ארדג", קראג לזא. "לאיפז פזלזנו? שלאפ אלי. ייש שלט אמטה. מי שלא גרד, אא גרזי". פלגרכנו לאיטנו מפאולסיס אמדרכה. פייוני זיד חן משחקיס חץ שג אורי אדג. אג אא פיירי גמורג מחיפולג פיירי צחוקג "טאב, אונחא באמזפץ טלונג מלזויס, אכ נא אא אפרזילי", אמרה לזא המדריכה, "אפולר אלחק בשקט".

"אג נאומאי? זג סיור סיחואל זג? רוצג יאדון פסיחואל", שלוג פחחזלג אפיטי. בשקט. אונחא באמזפץ טלונג מלזויס. "יא גבאזי, יפיה אר יאדון פסיחואל ויזננוי ומפ שגריזי. חכשו משחקיס..."

מישלפ נפל חץ גראל, אא שלוג פלשט חולס מחוז אקופסה.

פי, זא צדיקה. אקחא אלגא פלסבא חסיור סיחואל ביולזיס. בהגמלג חרג פביאל אנו חוצרג גמלוגה שלמרה שאין כזג דבר יצאגה שלאלהי גמלוגה שלזיס אא קשורה אלאלה כאלפי. "גמלוגה זג אלוב, אפזכר אפזמאג.

אחרי זג פיגפ "גמלאודג" כזאג - שירי נמשג, דיבאויס ושלוק חופלי חץ פאלופנפ, פיה גס שויג חם מנהלג פאלופנפ, ואכ יכאלזי איולזיס חד אור פבוקר... באטאובוס פיו כמפ פוגל שפחזיטא אשיר. אא כז כך פקול, ומאחורה, אבא גס מאחורה יש פוגל שרוצג אישון בין ז-א. "ששש!" קראג מישהי אפכין. "גלזי קדימה", פזיזג אפ אחר מפן פנדבוג "חזבי אלג, פן מגכונרגל אפזיחאג..." אמרגי. פן שגקו.

מפ שיפג באטאובוס שלוס חם בשלח ארזג מאחורה זג שלאפולר אראל סאח של כממי אור כאלה, שלפוצזיס אג פחולך, איפג שיש פאפאפון דאק.

אג פיירי יושלג מקדימה, פיירי יכאלג אפסכא אחורה אראל פניס חצי מאזיס, כמז בציבט של שבת ניצנים. אבא פיירי מאחוריפן, אכ יכאלזי אפסכא רק קדימה, אראל פפחולג של אור. בינוני, זג יאג יפג.

אבא חלדפג אפזים ציינים אונח. ארזג אורך חד אפנינו.

בצאני לקראתך

להיות בלתי מנוצח. מה זה אומר לך?
עוצמה מטורפת.

ומה עוד? מה מאפשר להיות בלתי מנוצח לחלוטין? הרי גם אם אתה יותר טוב, אתה יכול לפספס פעם. המדורג מספר אחת בעולם בטניס, למשל, יכול להפסיד למדורג שלישי. איך אפשר להיות בלתי מנוצח לעולם?

אולי רק אם יש לך אפשרות שליטה על היריב.

או שאתה זה שנותן לו את היכולת שלו. כשאתה המקור, יש לך יתרון מובנה ונקודה שאליה מי שעומד מולך לעולם לא יוכל להגיע, ולא משנה כמה הוא יצליח לטפס.

אוקי. למה העלית את זה?

כי שאלתי את עצמי למה אנחנו אומרים "מי כמוך בעל גבורות". הרי יש מידת גבורה אחת, אז למה גבורות בלשון רבים? וראיתי מסבירים ש"גבורות" בלשון רבים כדי לומר שמכל הכוונים האפשריים הוא מתגבר ומנצח. אין מישהו במישור שלו. הוא בפאה אחרת. "מי כמוך?" אין!

אז סתם, הרהרתי בנושא הזה, של להיות בלתי מנוצח.

אני חושב שלפי מה שאמרנו, זה לא משהו טכני, שמול כולם ה' הגיבור והמנצח. אני חושב שיש פה יותר מזה: הסיבה לכך ששום דבר לא יכול לעמוד בפניו היא שהוא מקור הגבורות של כולם, כמו שאמרת. כל גבורה שיש בעולם שלנו, מגיעה מה' בסופו של דבר.

יפה. ואתה יודע מה? עכשיו אני שם לב לעוד נקודה במשפט הזה: "בעל גבורות" - אין כמוהו, אבל "ממית ומחיה ומצמיח ישועה", לא רק שאין כמוהו ממש, אלא אין אפילו דומה לו.

מה ההבדל?

להיות במישור של ה', כמוהו ממש, אף אחד לא יכול. אבל אפשר להיות דומים לו. הוא עושה חסד, וגם אנחנו. החסד שלנו לא זהה לחסד של ה', אבל הוא דומה לו, במישור שלנו.

אז כאילו יש כאלה שדומים לה' בכך שהם מתגברים על כולם במישור שלהם, אבל אין כאלה שדומים לו בהמתה, החייה והצמחת ישועה?

כך אני מבין. אלו לא שלושה דברים נפרדים. רק להמית - יש אפשרות. אפילו להחיות מצאנו רבים וגדולים שה' נתן בידם את היכולת. אבל להכיל ולפעול את שתי הפעולות הנגדיות (והמשלימות) הללו, גם להמית וגם להחיות, ומתוך כל זה להצמיח ישועת עולם מאוזנת, עשירה ונשגבת בצורה פלאית - זו מעלה אלוקית עליונה שאין דומה לה.

שעת סיפור

סיפר הרב שמואל אליהו שליט"א: גם בתוך היהודים שנראים הכי רחוקים בווערת הנשמה. בצפת היה יהודי שפתח מועדון לילה. באחת השבתות הוא תכנן אירוע של חוסר צניעות. כמה שעות לפני שבת הגיע הרב שמואל אליהו למועדון יחד עם רב נוסף. הרב היה נסער ולא היה מסוגל לדבר. בעל המועדון אמר לו: "הרב, אני אבוא לדבר איתך ביום ראשון". ביום ראשון אותו אדם הגיע לרב ואמר לו: "למרות שלא ביקשת, ביטלתי את המופע". ומבלי שהרב אמר לו מילה, הוא המשיך ואמר: "אתה יודע, הרב? בכל שבת אני מרוויח 50 אלף, 80 אלף, אבל יש לי הפסדים. זה נראה לי בגלל שאני מחלל שבת. והיצר הרע אומר לי להמשיך עוד כמה שבתות, לכסות את ההפסדים וככה לסגור את העסק 'נקי'. אבל אני יודע שזה היצר הרע, שרוצה שאמשיך לחלל שבת. אני צריך לסגור את המועדון עכשיו". וכך עשה.

לע"נ ר' ישראל בן קלמן קלונימוס ז"ל
לע"נ ר' ישראל בן אברהם צבי ז"ל
לע"נ רפאל בן פינה ז"ל
לזכות כל עם ישראל

לא צריך לחטוא כדי לשוב לה'.

קורא קבוע ל סולת לבנון

שמחה על פול ווליום

לאחר חודשים של השקעה, ברגעים המשמחים של לקיטת ראשוני הפירות, אנו מקבלים מהתורה דרך מעניינת להעצמת השמחה.

בפרשה התורה מביאה לנו את מצוות הביכורים. אדם שיש לו משבעת המינים שהשתבחה בהם ארצנו הקדושה, מביא את הפירות הראשונים לבית המקדש ונותן אותם לכהנים. בבית המקדש, הוא מניח את הסל עם הפירות לפני המזבח ואומר: "עבדים היינו..."

מה הקשר עכשיו מצרים? רוצה להגיד תודה לה' על הפירות? תגיד! רוצה להגיד על השדה? תגיד! רוצה להגיד בכלל על הנחלה? תגיד! אבל מה מצרים עכשיו?

נסביר (והדברים ע"פ הרב יצחק סבתו שליט"א). בסיום מצוות הביכורים התורה אומרת "ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלוקיך". מה הכוונה "בכל הטוב"?

יש לנו לפעמים נטיה, שכשקשה ורע לנו, פתאום כל הרע והצער בחיים, צפים מיד בזכרון. הכל הכל הכל זורם במהירות לתודעה ל"מסיבת סיום"... כששמח לנו, אנו שמחים בשמחה שיש לנו עכשיו.

מציעה לנו התורה: תהפכו את היוצרות! כששמח לכם, אל תשמחו רק בנקודה העכשווית, אלא תיזכרו, תחשבו ותשמחו בכל הטוב שהורעף עליכם! והוא כמעט אינסופי.

תתחילו בטוב שהתחיל מלידת האומה, דרך ההשגחה האלוקית שהורידה למצרים והעלתה משם ברכוש גדול (ולא רק כספי), נתינת הארץ המובחרת לעם הנבחר, ועד ליבול הטרי שזה עתה צמח בנחלתכם.

הטובה עכשיו אינה נקודה בודדת. היא חלק ממערך שלם של טוב אלוקי שמורעף ללא הרף. יש גם דברים קשים שמגיעים, אבל גם הם כחלק מהכנת הטובה העתידה. הטוב רוצה להיטיב, ובשביל זה הוא יצר עולם ועל פי זה הוא מנהל אותנו.

אם נמשיך את הכיוון הזה גם בצד השני, אז גם כשיש דברים קשים, נוכל להפוך את נקודת המבט עליהם - מחלק מאוסף עצום של קשיים וכפי שנוטים לקלוט במצב רגיל, כשכל קושי מזמין אליו את כל החברים למתקפת מח משולבת, לדבר ספציפי, נקודתי, שקרה לנו עכשיו, ובעזרת ה' גם יעבור.

וכשהוא יעבור, הוא יותר מאחריו שובל חיובי. כי גם אותו קושי הוא חלק מתהליך הכנה של הטוב הגדול בעתיד. לפעמים הקושי יפגיש אותנו עם נקודות לא מעובדות באישיותנו וידרבן אותנו להתפתח, לפעמים הוא יאלץ אותנו לבחור בחירות שבמצבי נוחות היינו מוותרים עליהן, ולפעמים הוא יעביר אותנו שלב נוסף בהתבגרות.

לא תמיד הוא יעלה לנו חיוך לפנינו, אבל הוא בהחלט ראוי להוסיף לנו עוד קצת שמחה בלב.

המשב"צת:

כתיבה ועריכה: חיים ברנסון.
עיצוב גרפי:
עיסור - סטודיו לעיצוב גרפי.
איורים: אריאל חצרוני.
תודה לצביאלי סקולניק.
falmarooo@gmail.com

מוצאי שב"צ

